

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-051/13

Priština,

10. decembra 2014. godine

U postupku:

R.S.

Novo Brdo

Žalilac

protiv

P. A.

Srbija

Tuženik

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Esmā Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/92/2010 od dana 28. oktobra 2010. godine (spis predmeta upisan u KAI pod brojem 40416), nakon zasedanja održanog dana 10. decembra 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba R. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/A/92/2010 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA40416), od dana 28. oktobra 2010. godine, jer je ista neblagovremena.**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 16. avgusta 2007. Godine, žalilac je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed i naknadu parcele br. 925, u Katastarskoj zoni Prekovec, u površini od 5 ari i 57 m², na mestu zvanom Reka, u Opštini Novo Brdo (u daljem tekstu: imovina).
2. KAI je u prisustvu tuženika obavila verifikaciju lokacije imovine dana 13. decembra 2007. godine, te je postavila znak za obaveštenje na tom zemljištu.
3. Nijedna tužena strana nije prišla Izvršnom sekretarijatu da ospori imovinski zahtev pre isteka zakonskog roka od 30. dana.
4. KIZK je odlukom KPPC/A/13/2008, od dana 20. aprila 2008. godine, usvojila imovinski zahtev.
5. Rezolucijom br. KPCC/RES/14/2010, od dana 11. februara 2010. godine, KIZK je primetila da imovinski zahtev nije pravilno procesuiran te i da imovina u zahtevu nije fizički obaveštena i nije pravilno obaveštena. Iz ovog razloga, KIZK je odlučila sledeće:
 - Odluka Komisije se poništava
 - Imovinski zahtev se vraća Izvršnom sekretarijatu za dalje procesuiranje na osnovu tačne identifikacije i valjanog obaveštenja imovine u zahtevu
 - [...]”.
6. Imovina u zahtevu je ponovo obaveštena dana 22. jula 2010. godine. Na osnovu izveštaja za obaveštenje i potvrđivanje, od dana 22. jula 2010. godine, imovinski zahtev je obavešten putem objavljivanja u Listu br. 5, koji je ostavljen u selu, u nekoliko opštinskih kancelarija, UNHCR-u i Kancelariji Ombudsmana.

7. Ponovno obaveštenje nije rezultiralo materijalnim promenama kako bi uticalo na odluku Komisije te ponovo nije bilo tužene strana, posednika ili bilo koje druge stranke pred KAI.
8. Na osnovu novog obaveštenja KAI je donela odluku KPCC/D/A/92/2010 dana 28. oktobra 2010. godine (u daljem tekstu: odluka KIZK. KIZK je odlučila da:
 - Tuženik je dokazao da je vlasnik 1/1 idealnog dela te isti ima pravo na ponovni posed imovine;
 - Tužene strane, ako ih ima, ili bilo koje drugo lice koje je zauzelo imovinu treba napustiti istu i roku od 30. dana.
9. Odluka je uručena tuženiku dana 22. juna 2011. godine.
10. Dana 24. novembra 2011. godine, KAI je odlučila da postavi imovinu pod upravom KAI.
11. Žalilac je dana 25. novembra 2011. godine poslao dopis KAI. Ovaj dopis je glasio sledeće:

PREDMET: Zahtev za dostavu kopije KIZK odluke u predmetu KPA40416. Potrebna mi je kopije odluke kako bih podneo žalbu pred Vrhovnim sudom Kosova. Ostajem Vam zahvalan u nadi da ćete ispuniti moj zahtev u što skorijem vremenskom periodu kako rok za žalbu ne bi istekao.
12. Dana 01. decembra 2011. godine, KAI je primila ovaj zahtev.
13. Dana 13. februara 2013. godine, žalilac je uložio žalbu na KIZK odluku
14. Vrhovni sud je primio spis predmeta dana 12. aprila 2013. godine.
15. Vrhovni sud je naložio žaliocu da izjavi a) razlog zbog čega nije učestvovao u postupku u predmetu pred KIZK i b) kada i kako je primio informacije povodom KIZK odluke.
16. U odgovoru na nalog Vrhovnog suda, žalilac je izjavio da je po prvi put saznao o predmetu na usmeni način od strane radnika KAI u novembru mesecu 2011. godine. On je takođe izjavio da je otišao u sedište KAI kancelarije u Gnjilanu kako bi pribavio informacije povodom predmeta. Jedini odgovor koje dobio je bio da on ima pravo da uloži žalbu pred Vrhovnim sudom.

Navodi stranaka:

17. Žalilac je izjavio da je KIZK donela pogrešnu odluku usled nedostatka dokaza. On tvrdi da nije bio obavešten u vezi postupka.

Pravno obrazloženje:*Prihvatljivost žalbe*

18. Žalilac nije bio stranka u postupku pred KIZK.
19. U smislu člana 10.2. UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon UNMIK 2006/50), bilo koje lice koje trenutno koristi ili tvrdi da ima prava nad imovinom koja je predmet zahteva, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet imovinskog zahteva, je strana u predmetu po pitanju tog zahteva uz uslov a to lice obavesti KAI o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku.
20. U smislu člana 12.1. Zakona UNMIK 2006/50, žalbu na odluku KIZK ulaže stranka u postupku pred KIZK, u roku od 30. dana od dana obaveštenja o odluci KIZK.
21. Međutim, kada žalilac ne učestvuje u postupku pred KIZK, žalba je jedino prihvatljiva ako je žalilac zainteresovana strana koja nije bila valjano obavještena povodom imovinskog zahteva te nije bila obavještena ili razumno nije bila obavještena povodom imovinskog zahteva pre ulaganja žalbe. U tom slučaju, isti treba uložiti žalbu u roku od 30. dana nakon obavještenja o odluci KIZK.
22. Žalilac je izjavio da je primio informacije povodom zahteva i KIZK odluke u novembru mesecu 2011. godine. Ovo dovodi do zaključka da je on očigledno bio obavješten o zahtevu po prvi put od nakon što je KIZK odlučila po zahtevu.
23. U smislu gore navedenih činjenica u paragrafima 5. i 6., prvo obavještenje zahteva nije pravilno obavljeno te je drugo obavještenje obavljeno (jedino) putem objavljivanja u Listu. Kao što je Vrhovni sud prethodno odlučio, obavještenje obavljeno jedino putem objavljivanja u Listu ne treba da znači da je žalilac bio valjano obavješten povodom zahteva i razumno mogao biti obavješten o zahtevu tokom postupka pred KIZK.
24. Međutim, u ovim slučaju ne znači da je žalba prihvatljiva. Na osnovu njegovog pisma od dana 25. novembra 2011. godine upućenom KAI, žalilac je u tom trenutku bio obavješten o odluci KIZK i mogućnosti za ulaganje žalbe, ali čekao je 13. februar 2012. godine da uloži žalbu. Prema tome, on je uložio žalbu nakon isteka roka od 30. dana

predviđenog članom 12.1. Zakona UNMIK 2006/50, te se stoga žalba odbacuje kao neprihvatljiva.

Zaključak

25. U smislu gore navedenog i na osnovu odredbi člana 13.3. Zakona UNMIK 2006/50 i člana 198. stav 1. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 Zakona UNMIK 2006/50, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem BROUWER, predsedavajući sudija

Esma ERTERZI, EULEX sudija

Sylejman NUREDINI, sudija

Urs NUFER, EULEX zapisničar